

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 24C/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517208494
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Filová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2018:1517208494.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred sudcom JUDr. Máriou Filovou v právnej veci žalobcu: G. F. D. G. Č. R. O. F. M. Ý. , nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX V., t.č. nachádzajúci sa Ústave na výkon trestu odňatia slobody B. O. P., zastúpeného JUDr. Danielom Mičiakom, advokátom, Vajnorská 100/B, 831 04 Bratislava, proti žalovanému: Zoznam, s.r.o., so sídlom Viedenská cesta 3-7, 851 01 Bratislava, IČO: 36 029 076, zastúpenému JUDr. Rudolfom Adamčíkom, advokátska kancelária, s.r.o., Liptovská 2/A, 820 05 Bratislava, o ochranu osobnosti a nemajetkovú ujmu vo výške 5.000,-€, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobným návrhom podaným na súd dňa 2.5.2017 sa žalobca prostredníctvom advokáta domáhal, aby súd uložil žalovanému ako prevádzkovateľovi online portálu topky.sk, umiestneného na internetových stránkach www.topky.sk <<http://www.topky.sk>>, povinnosť verejne sa ospravedlniť žalobcovi za neoprávnené zásahy do jeho práva na ochranu osobnosti tak, že na dobu jedného roka zverejní dobre viditeľné, ničím neprekryté ospravedlnenie s písmenami vo veľkosti minimálne 7 mm na internetovej stránke www.topky.sk <<http://www.topky.sk>>, do 7 dní od právoplatnosti rozsudku s nasledovným obsahom:

„Spoločnosť Zoznam, s.r.o. sa týmto ospravedľuje pánovi G. F. za neoprávnený zásah do jeho opráva na ochranu osobnosti, spôsobený uverejnením článku pod názvom „Brutálne dobitá Veronika (3) z Bratislavy: Kameraman Lukáš (27) jej vytrhal vlasy a dolámal rebrá!“ dňa 30.4.2014 na portáli www.topky.sk <<http://www.topky.sk>>, v ktorom je uvedené nepravdivé tvrdenie, že pán F. polámal rebrá maloletej osobe. Nakoľko obsah článku a fotografie k touto článku pripojené hrubým spôsobom zasahujú do práva pána F. na ochranu osobnosti, vyslovuje prevádzkovateľ portálu www.topky.sk <<http://www.topky.sk>> ľútosť nad týmto neoprávneným zásahom do jeho zákonom chráneného práva.

Spoločnosť Zoznam, s.r.o. sa týmto ospravedľuje pánovi G. F. za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti, spôsobený uverejnením článku pod názvom „Dobitá Veronika (3) skončí v detskom domove: Rodina tyrana prehovorila!“ dňa 5.5.2014 na portáli www.topky.sk <<http://www.topky.sk>>, v ktorom sú uvedené nepravdivé tvrdenia spôsobilé navodiť dojem, že pán F. dolámal rebrá maloletej osobe. Nakoľko obsah článku a fotografie k tomuto článku pripojené hrubým spôsobom zasahujú do práva pána F. na ochranu osobnosti, vyslovuje prevádzkovateľ portálu www.topky.sk <<http://www.topky.sk>> ľútosť nad týmto neoprávneným zásahom do jeho zákonom chráneného práva. “

Žalovaný je povinný z internetových stránok www.topky.sk <<http://www.topky.sk>> odstrániť článok „Brutálne dobitá Veronika (3) z Bratislavy: Kameraman Lukáš (27) jej vytrhal vlasy a dolámal rebrá!“,

zverejnený dňa 30.4.2011 a článok „Dobitá Veronika (3) skončí v detskom domove: Rodina tyrana prehovorila!“, zverejnený dňa 5.5.2015, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.000,-€, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva náhrada trov konania vo výške 100%.

2. Žalobca poukázal na to, že článok pod názvom „Brutálne dobitá Veronika (3) z Bratislavy: Kameraman Lukáš (27) jej vytrhal vlasy a dolámal rebrá!“, obsahoval nasledovné nepravdivé tvrdenia: „...Brutálne dobitá Veronika (3) z Bratislavy: Kameraman Lukáš (27) jej vytrhal vlasy a dolámal rebrá!..., ... za nepochopiteľný čin týrania iba trojročného dievčatka je zodpovedný kameraman RTVS a TA3 G. F., ktorý ju v pondelok večer brutálne napadol..., ... šokovaní lekári konštatovali, že trojročná Veronika, ktorá sa útoku agresívneho otčima nemohla nijako brániť, mala okrem vytrhaných vlasov aj polámané rebrá..., ... menovaný od presne nezisteného času pravdepodobne od mesiaca november 2013, opakovane fyzicky týral a napádal maloleté dieťa...“ Ako súčasť článku boli zverejnené štyri fotografie žalobcu, z toho tri s detailným vyobrazením tráve žalobcu a jedna s vyobrazením hornej časti postavy žalobcu, ktorý je v predmetnom článku označený ako G. F., v článku sa ďalej uvádza vek žalobcu, ako aj skutočnosť, že sa jedná o kameramana RTVS a TA3. Článok „Dobitá Veronika (3) skončí v detskom domove: Rodina tyrana prehovorila!“ obsahoval nasledovné tvrdenia: „... len trojročnej Veronike mal neveriteľne kruto ubližovať jej nevlastný otec G. F. (28), kameraman RTVS a TA3. Dievčatko s dolámanými rebrami a vytrhanými vláskami leží od minulého týždňa v nemocnici...“ Ako súčasť článku boli zverejnené tri fotografie s detailným vyhotovením tváre žalobcu, ktorý je v predmetnom článku označený ako G. F., v článku sa ďalej uvádza vek žalobcu, ako aj skutočnosť, že sa jedná o kameramana RTVS a TA3.

Obsahom uvedených článkov ako aj zverejnením fotografií žalobcu ako obrazovej prílohy článkov došlo k protiprávnemu zásahu do zákonom chránených zložiek osobnosti žalobcu, a to najmä jeho cti, ľudskej dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, dobrého mena a súkromia žalobcu, ako aj prejavom jeho osobnej povahy. Články obsahujú nepravdivé tvrdenia o rozsahu spôsobených zranení, ako aj skutkové tvrdenia, označujúce žalobcu ako jednoznačného a neoddiskutovateľného páchatel'a v nich opísaných skutkov, a to napriek skutočnosti, že v čase uverejnenia článkov absentovalo akékoľvek právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci, ktoré by žalobcu za ich páchatel'a definitívne uznalo. V prípade žalobcu teda nebola v čase uverejnenia inkriminovaných článkov rešpektovaná prezumpcia nevinoty, čo je v rozpore s jeho právom na ochranu osobnosti. Žalobca dôrazne vyhlasuje, že maloletej Veronike nikdy nespôsobil zranenia spočívajúce v zlomenine rebier, ani iné obdobné zranenia a takéto tvrdenia žalobca jednoznačne popiera a považuje ich za nepravdivé. V zmysle konštantnej rozhodovacej praxe súdov je zverejnenie (vedomé alebo nevedomé) nepravdivých informácií o fyzickej osobe treba v zásade vždy považovať za neoprávnený zásah do osobnostných práv. V tejto súvislosti je potrebné upozorniť tiež na skutočnosť, že uvedené nepravdivé tvrdenia sú pomerne zásadného charakteru a vzhľadom na vysokú návštevnosť internetového portálu www.topky.sk <<http://www.topky.sk>> tieto neoprávnené zasiahli do osobnostných práv žalobcu značne hrubým spôsobom. Potrebné je tiež uviesť, že ak médiá informujú o okolnostiach súvisiacich s trestnou činnosťou, je treba mať na zreteli aj princíp prezumpcie nevinoty, v dôsledku uplatnenia ktorého je o určitej fyzickej osobe ako o páchatel'ovi trestného činu informovať verejnosť až po právoplatnom odsudzujúcom rozsudku. Prezumpcia nevinoty nemôže zabrániť tomu, aby verejnosť bola informovaná o trestnom vyšetrení, vyžaduje ale, aby informácie boli podávané so všetkou uvážlivosťou a opatrnosťou. Inkriminované články však neprezentovali žalobcu ako osobu podozrivú zo spáchania v článkoch uvedených činov, ale ho v jednoznačnom rozpore so zásadou prezumpcie nevinoty prezentovali a označovali priamo ako páchatel'a tejto činnosti, preto treba uvedené články považovať za nepripustný zásah do osobnostných práv žalobcu. Zverejnené informácie mali byť objektívne, presné, korektné a pravdivé. Okrem opísaného porušenia práva na ochranu osobnosti žalobcu, došlo tiež k porušeniu ďalších čiastkových práv zabezpečujúcich občianskoprávnou ochranu jednotlivých stránok osobnosti žalobcu ako fyzickej osoby, a to najmä práva na podobu, resp. práva na podobizeň, ako aj práva na meno. Žalobca ani v jednom prípade nedal privolenie na uverejnenie svojej fotografie, ktoré v zmysle §12 ods. 1 Občianskeho zákonníka bolo potrebné, nakoľko nie je v danom prípade aplikovateľné ustanovenie o tzv. spravodajskej licencií (§13 ods. 3 OZ). Žalobca poukazuje na to, že pri použití podobizne a obrazovej snímky musia byť zachované dve podmienky, a to, že použitie sa musí stať vždy primeraným spôsobom a tiež použitie nesmie byť v rozpore s takými osobnostnými záujmami oprávneného, ktoré je potrebné bezpodmienečne rešpektovať, a ktoré sú teda za všetkých okolností nedotknuteľné. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie zasahujúce práva občana chránené v zmysle §11 OZ, subjektívna stránka pôvodcu nie je rozhodujúca, preto nie je relevantné zaoberať sa vedomosťou žalovaného o nepravdivosti tvrdenia

alebo tým, či konal v úmysle ohroziť zákonom chránenú osobnosť žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že zásadne sa nemožno úspešne brániť proti žalobe na ochranu osobnosti tým, že žalovaný šíril iba tie údaje, ktoré sám počul. Občianskoprávne sankcie a neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti sú založené na objektívnom princípe, t.j. nie je vyžadované zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu, pričom sa súčasne vyžaduje, aby zásah, o ktorý ide, mal charakter neoprávneného zásahu. Žalovaný ako prevádzkovateľ online portálu topky.sk zodpovedá v plnom rozsahu za obsah zverejnených informácií.

4. Morálne zadosťučinenie formou ospravedlnenia a tiež odstránenia článkov z internetových stránok portálu topky.sk v danom prípade s ohľadom na konkrétne okolnosti nepostačuje k tomu, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti žalobcu, nakoľko jeho vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti bola značne znížená difamujúcimi nepravdivými tvrdeniami a výroky uvedenými v článkoch. V danom prípade je preto namieste primerané peňažné zadosťučinenie. Postupom žalovaného - uverejnením difamujúcich skutkových tvrdení o žalobcovi, neoprávneným a neprimeraným zverejnením fotografií žalobcu, porušením princípu prezumpcie neviny žalobcu, došlo k naplneniu podmienok na priznanie peňažného zadosťučinenia. Odôvodnenosť priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je daná aj intenzitou a trvaním zásahov, t.j. opakovaným zásahom žalovaného do práv žalobcu, najprv zverejnením prvého článku a následne aj druhého článku v priebehu niekoľkých dní, pričom tento zásah pôsobil dlhodobo a v prípade oboch článkov zverejnených na portáli www.topky.sk <<http://www.topky.sk>> tento zásah pretrváva do súčasnosti. Intenzita je tiež znásobená značnou šírkou okruhu pôsobenia následkov, teda tým, že difamujúce výroky o osobe žalobcu boli zverejnené na jednom z najsledovanejších internetových portálov. Za daných okolností je možné dôvodne tvrdiť, že by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom k intenzite a trvaní nepriaznivého dôsledku, spočívajúceho v znížení vážnosti žalobcu v spoločnosti, pociťovala ako závažnú spravidla každá fyzická osoba nachádzajúca sa na mieste a v postavení žalobcu, a aj preto je naplnená skutková podstata pre vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa §13 ods. 2 OZ. Ak k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dôjde masovokomunikačnými prostriedkami, treba vždy vychádzať z toho, že takýto zásah má značnú publicitu. Zásah spočívajúci v tvrdení, avšak právoplatným rozhodnutím nepreukázanej činnosti, v podstate zakladá nárok oprávnenej osoby - žalobcu, domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení výšky tejto náhrady žalobca vychádzal najmä zo závažnosti vzniknutej nemajetkovej ujmy na právach žalobcu, ktorá je daná tiež mierou intenzity a neobmedzenou dobou trvania nepriaznivého následku. Spomínanému následku konania žalovaného, za ktorých k porušeniu oráva došlo, je podľa žalobcu adekvátna peňažná náhrada vo výške 5.000,-€, ktorá by mala aspoň čiastočne zmierniť preukázanú nemajetkovú ujmu. Žalobca akcentuje na skutočnosť, že práve vďaka nepravdivému obsahu článkov boli zhoršené vzťahy žalobcu s rodinnými príslušníkmi, priateľmi a známymi. Žalobca na preukázanie tvrdení uvádzaných v žalobe predložil listinné dôkazy procesného útoku, a to fotokópie predmetných článkov zverejnených na portáli topky.sk dňa 30.4.2014 a 5.5.2014, rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T 151/2014 zo dňa 9.4.2015, fotokópiu listu podpísaného menom Martinka.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť, žalobcom uplatňované nároky ako neopodstatnené neuznal. Poukázal na to, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu výzvou zo dňa 15.2.2017 žiadal o poskytnutie satisfakcie a odstránenie oboch napadnutých článkov, právny zástupca žalovaného listom zo dňa 28.4.2017 výzvu žalobcu odmietol. Poukázal na skutočnosť, že pri písaní žalovaných článkov vychádzal žalovaný z informácie polície, ako aj z informácií poskytnutých starými rodičmi poškodenej a z iných zdrojov. Označenými článkami nebola porušená zásada prezumpcie neviny, nakoľko oba články informujú, že žalobca a matka týranej Veroniky boli zadržaní a potom obvinení vyšetrovateľom a nachádzali sa vo väzbe, pričom články obsahujú aj informáciu o treste, ktorý im hrozí a neobsahujú ani označenie „páchateľ“ alebo „páchateľ trestného činu“, naopak každému čitateľovi je zrejmé, že ešte súd nerozhodol o vine a treste. Keďže oba články majú spravodajský charakter, bolo použitie podobizne a ďalších údajov o osobe žalobcu kryté spravodajskou licenciou podľa §12 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o údaj o polámaných rebrách poškodenej maloletej Veroniky, tento bol prirodzeným hodnotením vyplývajúcim z popisu zranení, uvedenom vo vyjadrení policajného hovorcu. Zo znenia rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 1T 151/2014 takisto vyplýva, že poškodená mala okrem iných devastačných poranení aj početné krvné podliatiny - hematómy na drieku a hrudníku. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy žalobca odôvodnil tým, že v dôsledku ním označených neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti došlo k zníženiu jeho vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti v značnej miere, pričom toto tvrdenie nepodporil žiadnymi

dôkazmi. Žalovaný poukázal na judikát, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.4.1998, sp.zn. 1Cdo 89/97, zverejnený v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. 29/2001, v ktorom sú obsiahnuté právne vety podrobne definujúce hmotnoprávne podmienky vzniku práva na náhradu nemajetkovej ujmy podľa §13 ods. 2,3 OZ, tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 15.11.2007, č.k. 3Co 128/06-203, v ktorom sa o.i. uvádza, že súd môže priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch iba vtedy, ak by nebolo postačujúce zadosťučinenie vo forme morálnej, musí byť preukázané, že došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti nie v bežnej, ale v značnej miere, pri preukazovaní dôvodnosti náhrady nemajetkovej ujmy musí žalobca označiť dôkazy, ktorých sa dovoláva. Prípád týrania maloletej Veroniky zo strany žalobcu bol v rozhodnom čase od 30.4.2014 do 15.5.2014 popisovaný v spravodajstve viacerých printových (Nový čas, Plus jeden deň) a elektronických médií (TV JOJ), pričom všetky tieto správy obsahovali faktické údaje o zdravotnom stave poškodenej maloletej Veroniky, zhodné so znením žalovaných článkov. Žalovaný v rámci listinných dôkazov procesnej obrany predložil rozsiahlu rešerš rôznych médií informujúcich v rozhodnom období o konaní žalobcu v súvislosti so zranením maloletej Veroniky, predžalobnú výzvu advokáta žalobcu na upustenie od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti a poskytnutie primeraného zadosťučinenia a nemajetkovej ujmy zo dňa 15.2.2017, odpoveď advokáta žalovaného na predžalobnú výzvu zo dňa 28.4.2017.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobca do zápisnice súdu uviedol, že od 28.4.2014, kedy bol vzatý do väzby až do rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave dňa 23.6.2015, platila pre neho prezumpcia neviny. V uvedenom čase sa voči jeho osobe viedli články, reportáže, v ktorých ho nazývali páchatelom, v týchto článkoch boli uvádzané veci, ktoré sa nestali. Preto sa domáha ospravedlnenia, aby nepravdivé veci boli dané na pravú mieru, články považuje za zásah do svojich práv, ide mu predovšetkým o satisfakciu. V článkoch bolo uvádzané, že poškodená mala mať polámané rebrá, bol stavaný do pozície jednoznačného páchatela. Tiež zverejnili jeho fotografie, čo sa ho dotklo, lebo bol stavaný do pozície vinného, tiež sa ho dotklo konštatovanie, že to poškodenej spravil. Celý čas bol vo vyšetrovacej väzbe, po skončení trestného konania hneď nastúpil výkon trestu odňatia slobody. Má s družkou G. U. dve maloleté deti, v tom čase nežili spolu, ale s deťmi sa pravidelne stýkal. Pociťoval ujmu vo vzťahu všetkých ľudí, aj niektorých príslušníkov väzenskej a justičnej stráže, ktorí mu to dávali najavo. Pociťoval psychický tlak, k fyzickému napadnutiu nedošlo. Tiež mu to dávali cítiť aj spoluobčinení, používali voči nemu expresívne výrazy a vulgarizmy, trpel aj za svoju družku a deti. Asi pred rokom dostal list od kamarátky Martiny Weberovej, v ktorom uviedla, že nevedela, čo si má o tom myslieť, z listu vyplynulo, že ona aj iní ľudia boli ovplyvnení tým, čo sa šírilo, čo pociťoval ako ujmu a zásah do svojej osobnosti. Maloletej Veronike nespôsobil zranenie spočívajúce v zlomenine rebier, nie je to uvedené ani v trestnom rozsudku. V čase pred tým, ako bo vzatý do väzby, vykonával kameramana domáceho spravodajstva v RTVS, pracoval aj pre iné televízie, TA3 a aj komerčné televízie. Pri práci vyhotovoval záznamy zvukovo obrazové z udalostí, o ktorých informovalo spravodajstvo, prichádzal do styku aj s inými spravodajskými tímami iných televízií a novinármi, v mediálnej oblasti bol známou osobou. S matkou poškodenej Veroniky od 28.4.2014 nemá žiadny vzťah, podal voči nej žalobu vedenú na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 25C 9/2018 ako ochranu osobnosti za jej nepravdivé tvrdenia uvedené v trestnom konaní vo vzťahu k poškodenej maloletej. Kontaktuje sa s matkou svojich detí, chodia na návštevy do výkonu trestu, píšú si a telefonujú, ku kontaktom dochádza z jeho iniciatívy aj z iniciatívy detí a ich matky.

8. Svedok Mgr. V. M., šéfredaktor topky.sk uviedol, že pri písaní predmetných článkov vychádzali z oficiálnych stanovísk polície, obsahujúcich aj informácie z lekárskej správy, myslí, že túto tému nemali prví, vychádzali aj z informácií iných médií. Fotografie s podobizňou žalobcu získali z facebooku žalobcu alebo jeho partnerky. Žalobca bol známy v žurnalistickom prostredí, osobne ho svedok pozná z videnia z tlačoviek. Články nepísal ako autor, konkrétne lekárske správy nevidel, ale boli citované v policajnom stanovisku. Pri preverovaní informácií záleží od konkrétneho prípadu, ale policajné stanovisko nemajú dôvod spochybňovať ako stanovisko štátneho orgánu. V tomto konkrétnom prípade si pamätá, že mali informácie aj od osôb, ktoré poznali vzťahy v rodine, neoficiálne informácie o tom, čo sa tam deje, tieto však v článku nepoužili. Z kontextu článku uverejneného 30.4.2014 je jasné, v akom štádiu sa nachádzalo trestné konanie, titulok musí vždy upútať. Text k článku je opisom situácie prezentovanej aj políciou, myslí si, že to je v súlade s princípom prezumpcie neviny.

9. Z výpovede svedkyne G. U., biologickej matky dvoch maloletých detí, ktorých biologickým otcom je žalobca súd zistil, že svedkyňa mala vedomosť o tom, že o žalobcovi vychádzali články v rôznych

médiách. Články si prečítala, videla aj články na topky.sk, tieto radšej nečítala, boli zhruba rovnaké ako v iných médiách, myslí, že tam spomínali nejaké ťahanie po koberci, nejaké zlomené rebrá. Články na topky.sk ju neovplyvnili, prečítala si ich s pobavením, neverila, že by žalobca mohol niečo také urobiť. V rozhodujúcom čase roku 2014 zachytila negatívne reakcie na osobu žalobcu, a to nespočetne veľa z rodiny, priateľov, volali jej ľudia, čo sa stalo, aj v škôlke sa pýtali, v MHD ľudia na ňu aj na deti zvláštne pozerali. Ľudia sa pýtali aj na zlomené rebrá.

10. V žalobcom predloženej fotokópii listu podpísaného „So srdečným pozdravom Martinka“, autorka listu uvádza, že má zmiešaný pocit. To čo sa stalo, čo písali v novinách, čo videla v telke, ako brat žalobcu bol z toho nešťastný, bolo jednoducho tak silné, že si dala čas na to, aby bola schopná prijať od žalobcu nejaké vysvetlenie či názor. Nedokáže si predstaviť, čo sa stalo vtedy ani potom a čo sa deje so žalobcom teraz. Žalobcovi zaželala autorka veľa pozitívnych zmien v živote, ľudí, ktorí ho navedú tým správnym smerom, čistú myseľ a správne rozhodnutia.

11. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 9.4.2015, sp.zn. 1T 151/2014 bol žalobca uznaný vinným, že od presne nezisteného času, minimálne od mesiaca novembra 2013 až do dňa 28.4.2014 v bytovom dome, kde žil v spoločnej domácnosti so svojou družkou - obvinenou a jej dcérou - maloletou poškodenou Veronikou, túto opakovane minimálne 5 krát fyzicky napadol, najmä ju opakovane fackal po tvári a po ostatných častiach tela, udieral rukou po tvári, zadku, chrbte, rukách a ostatných častiach tela, udieral varechou, remeňom a postrojom pre psa po zadku a chrbte, pričom do mesiaca február 2014 jej spôsobil podliatiny vo forme pravidelných pásov na tele, na nohách, na zadku a na chrbte, od presne nezisteného času v mesiaci február 2014 až do 13.2.2014 maloletej spôsobil rozsiahle podliatiny v oblasti tváre, predovšetkým v oblasti očí a čela, podliatiny na nohách, rukách a na hrudníku a v priebehu obdobia, ktoré trvalo minimálne od 14.4.2014 až do 28.4.2014, jej spôsobil hlboké pomliaždenie oboch sedacích častí s odumretím kože viac vpravo, hlboké pomliaždenie svalstva ľavého stehna, mnohopočetné pomliaždenia tváre v okolí oboch očí, sánok, spánkových oblastí a ľavého líca, pomliaždenia trupu a chrbta v oblasti lopatiek, oboch ramien, vľavo s pruhovitou odreninou, pomliaždenia oboch predlaktí, stehien, spredu i zozadu a v oblasti hrádze a vytrhnutie vlasov v temnej oblasti na ploche cca 5x6cm, pričom hematómy a odreniny mali rôzny tvar a nachádzali sa v rôznom štádiu hojenia a dekolorovania, ako aj pomliaždeniny, opuch a krvné podliatiny, jej spôsobil opakovaným tupým, priamym a tvrdým plochým násilím pôsobiacim na tvár, na hlavu, na trup, na horné aj dolné končatiny, pričom niektoré hematómy a odreniny jej spôsobil v intervale kratšom ako 7 dní pred 28.4.2014 a niektoré približne 14 dní pred 28.4.2014, na rukách maloletej z chrbtovej časti bol prítomný opuch a podliatiny staršieho dátá, v driekovej oblasti sa nachádzali pruhovité hematómy v počte 5-7 vo veľmi pokročilom štádiu hojenia, na čele a v okolí očí a v ľavej spánkovej časti sa nachádzali podliatiny približne v rovnakom štádiu hojenia, ktoré vznikli skôr ako zranenia na chrbte a na sedacích častiach, na nose, na líci a na oboch stranách sánky sa nachádzali podliatiny v pokročilom stave hojenia, na stehnách sa nachádzali podliatiny staršieho dátá ako ostatné, pričom obvinený maloletej spôsobil pomliaždenie oboch sedacích častí s odumretím kože udieraním tvrdým tyčovým predmetom na sedacie časti okolo dňa 28.4.2014, hlboké pomliaždenie svalstva ľavého stehna okolo dňa 28.4.2014, vytrhnutie vlasov približne dňa 27.4.2014, povrchové pomliaždenie na ľavom ramene jej spôsobil držaním a mykaním, cca 14 podliatin na chrbte čiarkovitého tvaru a 4 podliatiny presne okrúhleho tvaru jej spôsobil udieraním zvieracieho postroja po chrbte, podliatiny na pazuche, na ľavom ramene, na zadnom hrebeni panvovej lopaty vľavo a šikmé podliatiny na oboch stehnách jej spôsobil priväzovaním, pričom tohto konania sa dopúšťal prevažne od mesiaca február 2014, odkedy mal maloletú počas pracovného dňa, približne od 7.00hod. do 17.00hod., na základe dohody s obvinenou sám a bez akéhokoľvek dozoru tretej osoby v osobnej starostlivosti, pretože učiteľky materskej škôlky, ktorú maloletá poškodená navštevovala, si na maloletej všimli podliatiny a iné zranenia a obvinených sa pýtali na ich pôvod, pričom od obvinenej žiadali lekárske potvrdenie a pretože civilnému súdu bolo doručené hodnotenie z materskej škôlky, v ktorom boli uvedené zranenia maloletej zo dňa 13.2.2014 a zmena správania maloletej, a tohto konania sa dopustil minimálne dvakrát v prítomnosti obvinenej, čím spôsobil maloletej fyzické a psychické utrpenie a mučivé útrapy pre vystupňované a predlžované telesné a duševné bolesti a útrapy, ktoré maloletá pociťovala ako ťažké príkorie, v dôsledku čoho sa zmenilo aj správanie maloletej, ktorá začala byť smutná, utiahnutá a pri akomkoľvek popude neprímerane agresívna, teda žalobca týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, spôsobením rán, vyvolávaním strachu a stresu a takým spôsobom spáchal ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal zločin týrania blízkej a zverenej osoby, za čo bol odsúdený podľa §208 ods. 2 Tr. zák. za použitia §38 ods. 2, ods. 3, §36 písm. j/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody na desať rokov nepodmienečne, podľa §48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu

na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.6.2015, sp.zn. 4To 58/2015, ktorým bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie voči žalobcovi potvrdené, dňa 23.6.2015.

12. Podľa znaleckého posudku č 79/14 zo dňa 3.5.2014, vypracovaného v rámci trestného konania Prof. MUDr. Jozefom Lohnertom, CSc., súdnym znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia - špecializácia traumatológia, na základe preštudovania zdravotnej dokumentácie a vyšetrenia maloletej Veroniky, znalec konštatoval, že boli zistené a zdokumentované nasledovné zranenia: hlboké pomliaždenie oboch sedacích oblastí s odumretím kože viac vpravo, hlboké pomliaždenie svalstva ľavého stehna, mnohopočetné pomliaždenia tváre (okolie oboch očníc, sánok, a spánkovej oblasti a ľavého líca), trupu a chrbta v oblasti lopatiek, oboch ramien (vľavo s pruhovitou odreninou až do lakťovej jamky), oboch predlaktí, stehien spredu i zozadu, v oblasti hrádze a traumatická epilácia (vytrhanie) vlasov v temenej oblasti na ploche cca 40x60 mm. Boli zistené známky zanedbávania (plesňový zápal okolia genitálií, znečistenie okolia konečníka stolicou) a poruchy výživy (generalizované opuchy, dehydratácia, pokles krvných bielkovín a málokrvnosť).

13. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k nasledovnému právnenému záveru:

14. Podľa §11 Občianskeho zákonníka /OZ/ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

15. Podľa §13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

16. Podľa §12 ods. 3 OZ podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

17. Právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe, z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene alebo nezavinene, vedome alebo nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bo spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo nerušenie chránených osobnostných práv fyzickej osoby. V rámci všeobecného osobnostného práva zákon poskytuje občianskoprávnu ochranu proti konaniam, spôsobilým objektívne privodiť ujmu na osobnostných právach dotknutého subjektu tým, že znižujú jeho česť u iných ľudí a tým ohrozujú vážnosť jeho postavenia a uplatnenia v spoločnosti. Predmetom práva na česť nie je česť abstraktná, ale výlučne vážnosť, ktorú subjekt práva požíva v očiach členov spoločnosti, toto právo sa mení v priebehu aktívneho života každého jedinca, najmä v rámci jeho uplatňovania v spoločenskom živote, spravidla je spojené s výkonom určitého povolania. Právom brániť sa proti neoprávneným zásahom disponuje výlučne subjekt práva.

18. Právnu úpravu práva na informácie zakotvuje Ústava SR, ktorá v čl. 26 ods. 1 uvádza, že sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené, v ods. 2 uvádza, že každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu, v ods. 4 uvádza, že slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Listina základných práv a slobôd v druhej hlave, čl. 17 upravuje právo na slobodu prejavu a právo na informácie. V článku 17 ods. 2 Listiny je zabezpečené právo na vyjadrenie svojho názoru obdobne ako v Dohovore o ochrane ľudských práv a slobôd, podľa ods. 4 je možné obmedziť slobodu prejavu a právo na informácie zákonom vtedy, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné aj pre ochranu práv a slobôd druhých. Podmienky, za ktorých možno obmedziť právo slobody prejavu formuluje čl. 10 ods. 2 Dohovoru, kde sa, okrem iného uvádza, že výkon slobôd môže podliehať obmedzeniam alebo sankciám, stanovených zákonom, nevyhnutných v demokratickej spoločnosti v záujme ochrany povesti alebo práv iných, zachovaniu autority a nestrannosti súdnej moci.

Ochrana osobnosti v našom právnom poriadku vychádza z Ústavy, čl. 19, v ktorom sa v ods. 1 uvádza, že každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

19. Základnou právnou situáciou, z ktorej treba vychádzať pri riešení konkurencie práva na informácie na strane jednej a práva na ochranu osobnosti na strane druhej je fakt, že v oboch prípadoch ide o základné ústavné práva. Pri súbežnej realizácii oboch týchto ústavných práv musí dôjsť k obmedzeniu práva jedného v prospech zachovania práva druhého. Rozpor medzi právom na informácie a právom na ochranu osobnosti nie je neprekonateľný, treba hľadať možnosť súladu zachovania práva na ochranu osobnosti bez nadmerného obmedzenia práva na informácie a s ním súvisiacu slobodu prejavu. V rámci jednotného práva na ochranu osobnosti existujúce čiastkové práva zabezpečujú občianskoprávnu ochranu jednotlivých hodnôt osobnosti fyzickej osoby ako neoddeliteľných súčastí celkovej fyzickej a psychicko - morálnej integrity osobnosti. Ide okrem iného aj o právo fyzickej osoby rozhodnúť sa podľa vlastného uváženia, či prípadne v akom rozsahu a akým spôsobom majú byť skutočnosť jej osobného súkromia sprístupnené iným a zároveň sa brániť proti neoprávneným zásahom do tejto sféry zo strany iných osôb. Neoprávnenosť využívania, resp. zverejňovania skutočností súkromného života je daná v prípadoch, keď osoba, ktorej sa týkajú, sama o ich využití alebo zverejnení nerozhodla, teda nedala k nim súhlas, ktorý je v tomto prípade jediným zákonným dôvodom vylučujúcim neoprávnenosť. Okrem uvedeného dôvodu neoprávnenosť zásahu do osobnostnej sféry fyzickej osoby chránenej všeobecným osobnostným právom vylučuje zásah s ohľadom na rôzne verejné záujmy dovolený zákonom, pričom do tejto kategórie spadajú tzv. zákonné licencie, výslovne uvedené v ustanovení §12 ods. 3 OZ.

20. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný ako prevádzkovateľovi online portálu topky.sk, umiesteného na internetových stránkach www.topky.sk <<http://www.topky.sk>>, publikovaním článku pod názvom „Brutálne dobitá Veronika (3) z Bratislavy: Kameraman Lukáš (27) jej vytrhal vlasy a dolámal rebrá!“ dňa 30.4.2014 a článku pod názvom „Dobitá Veronika (3) skončí v detskom domove: Rodina tyrana prehovorila!“ dňa 5.5.2014, nespôsobil žalobcovi taký zásah do jeho osobnostných práv, ktorý by dôvodne oprávňoval úspešnosť satisfakčnej žaloby a priznanie nemajetkovej ujmy v rozsahu požadovanom žalobcom. V prípade žalobcom namietaného zverejnenia podobizne žalobcu bez jeho súhlasu, súd dospel k záveru, že v danom prípade nebol súhlas osoby domáhajúcej sa ochrany svojich osobnostných práv potrebný, nakoľko oba články majú charakter tlačového spravodajstva a preto nepodliehajú súhlasu dotknutej osoby so zverejnením fotografií. Žalovaný publikovaním fotografií žalobcu neprekročil zákonom stanovené medze, v prípade týrania maloletej osoby jednoznačne ide o situáciu, kedy nad individuálnymi záujmami fyzickej osoby - žalobcu ako osoby do ktorej osobnosti malo byť zasiahnuté, prevláda závažnejší, významnejší a funkčne vyšší verejný záujem, odôvodnený potrebami v demokratickej spoločnosti nevyhnutými, a to právom verejnosti na informácie o závažnej trestnej činnosti, o ktorú v prípade žalobcu jednoznačne išlo. V neposlednom rade súd poukazuje na skutočnosť, že fotografie žalovaný prevzal z facebookovej stránky samotného žalobcu, ktorý ich tam zverejnil a teda umožnil všeobecnú dostupnosť a použiteľnosť daných fotografií. Pokiaľ ide o žalobcom namietané porušenie práva na prezumpcie neviny zo strany žalovaného, súd sa nestotožnil s právnym názorom žalobcu v uvedenom smere. V konaní mal súd preukázané, že žalovaný, ako aj množstvo ďalších médií, vychádzal z informácií poskytnutých policajným hovorcom, podľa ktorých obvinili žalobcu zo zločinu ublíženia na zdraví a zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, keď policajný hovorca Michal Szeiff uviedol: „27-ročného Lukáša z Bratislavy obvinil na základe dôkaznej situácie vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave II. Menovaný od presne nezisteného času, pravdepodobne od mesiaca november 2013, opakovane fyzicky týral a napádal maloleté dieťa, dôsledkom čoho mu spôsobil nespočetné zranenia, hematómy horných a dolných končatín, defekty kože ako aj iné zranenia“ (článok publikovaný 30.4.2014). Z obsahu oboch napadnutých článkov je zrejmé, že k týraniu maloletej Veroniky došlo v domácom prostredí, do úvahy ako páchatelia uvedeného konania prichádzali teda len dve osoby - matka maloletej a žalobca, s ktorými maloletá prichádzala do styku, obe osoby boli po zistení skutku vzaté do vyšetrovacej väzby, v ktorej žalobca zotrval počas celého trestného konania a z ktorej po právoplatnom odsúdení priamo nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody. Autor v článku zverejnenom dňa 5.5.2014 konštatoval, že partneri sú teraz za mrežami (mal na mysli žalobcu a matku maloletej), Lukášovi hrozí väzenie až na 12 rokov, matke trest na osem rokov odňatia slobody, čím čitateľom poskytol informáciu o možných hroziacich trestoch v prípade odsúdenia uvedených osôb. Jediným difamujúcim skutkovým tvrdením, zverejneným v napadnutých článkoch, je údaj o zlomených rebrách maloletej poškodenej, ktoré zranenie mal spôsobiť dieťaťu žalobca. Tento údaj neobsahuje znalecký posudok, vychádzajúci z predložených lekárskeho správ, konštatujúci reálny rozsah zranení maloletej, ide teda jednoznačne o údaj nepravdivý, zverejnený

žalovaným zrejme v snahe upriamiť pozornosť čitateľa na predmetné články, keďže sa objavil aj v titulku článku zo dňa 30.4.2014. Súd napriek difamujúcej povahe uvedeného tvrdenia dospel k záveru, že len samotné tvrdenie o zlomených rebrách maloletej, ktoré zranenie mal spôsobiť žalobca, nebolo spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu takým spôsobom, aby sa žaloba len na základe tohto tvrdenia mohol úspešne domáhať ochrany svojich osobnostných práv. Súd prihliadal predovšetkým na obzvlášť spoločensky nebezpečné konanie žalobcu vzhľadom na vek maloletej poškodenej, konanie zasluhujúce si všeobecné odsúdenie verejnosti, bezbrannosť a bezmocnosť tyraného dieťaťa, nemajúceho žiadnu možnosť sa voči správaniu tyrana brániť, správanie sa matky maloletej, ktorá svoju nečinnosťou vlastne žalobcovi napomáhala, brutalitou a opakovaným napádaním maloletej zo strany žalobcu, množstvom a závažnosťou spôsobených zranení. V kontexte uvedeného súd považoval doslova za nemorálne podanie satisfakčnej žaloby, nakoľko zločin spáchaný žalobcom na maloletej bol následne v trestnom konaní preukázaný a žalobcovi bol súdom uložený primeraný trest. V danom prípade právo verejnosti na informácie, vzhľadom na závažnosť okolností prípadu a spoločenskú nebezpečnosť, musí mať prednosť pred ochranou osobnostného práva žalobcu, spočívajúceho vo zverejnení difamujúceho údaju o zlomených rebrách maloletej Veroniky. V demokratickej spoločnosti má sloboda prejavu nezastupiteľný význam, spočívajúci v šírení informácií a myšlienok o otázkach verejného záujmu, uvedená úloha médií sa spája s právom verejnosti informácie a myšlienky prijímať.

21. Podľa §13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa ods.1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

22. Podľa §13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

23. Občiansky zákonník umožňuje, aby v prípade, pokiaľ by nebolo postačujúce zadostučinenie - satisfakcia odstránenia následkov neoprávnených zásahov ospravedlnením, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku peňažnej náhrady súd určí s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, kritéria sú vecou voľného sudcovského uváženia, s prihliadnutím na všetky detaily a okolnosti, za ktorých ku neoprávnenému zásahu došlo. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy musí mať súd preukázané, že reálne existujú okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadostučinenie podľa §13 ods. 1 OZ, najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi vzhľadom na jeho postavenie v rodine a spoločnosti. Podmienky pre vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sú splnené v prípade neoprávneného zásahu do osobnostných práv, kedy sa nejaví dostačujúce zadostučinenie podľa §13 ods. 1 OZ. V súlade s uvedeným je aj judikát, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.4.1998, sp.zn. 1Cdo 89/97, v ktorom sa o.i. uvádza nasledovný právny záver: „ Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania. Skutočnosť, že ustanovenie §13 ods. 3 OZ ukladá súdu výslovne prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, vedie k záveru, že sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadostučinenia v peniazoch. Povinnosť prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, je stanovená zámerne veľmi všeobecne, ako aj vo vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, tak aj vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil. Deje sa tak s cieľom, aby pri určovaní konečnej výšky peňažného zadostučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a tak bola v jednote naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadostučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Pritom z hľadiska ustanovenia §13 ods. 2 a ods. 3 OZ je právne relevantná len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom, v značnej miere znižujúcim dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti.“

24. Žalobca pri zdôvodnení výšky požadovanej nemajetkovej ujmy uviedol dôsledky zásahu do jeho osobnostných práv, spôsobené zverejnením napadnutých článkov na portáli topky.sk, spočívajúce najmä v psychickom tlaku na jeho osobu a reakciami iných osôb na zverejnené články, na preukázanie dôvodnosti nároku predložil fotokópiu listu adresovaného žalobcovi, písaného jeho kamarátkou do

výkonu trestu odňatia slobody , vo veci tiež bola vypočutá svedkyňa U., žena, s ktorou má žalobca dve maloleté deti.

25. V súvislosti s poskytnutím primeraného zadosťučinenia vo väzbe na poskytnutie nemajetkovej ujmy v peniazoch, na rozdiel od poskytnutia morálnej satisfakcie, pri ktorej stačí, ak zásah bol spôsobilý spôsobiť ujmu na osobnostných právach žalobcu, priznanie nemajetkovej ujmy vyžaduje, aby v konaní boli preukázané aj negatívne následky daného zásahu, nestačí iba možnosť takýchto zásahov, a dôkazné bremeno preukázania negatívnych následkov spočíva na žalujúcej procesnej strane. Priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch prichádza do úvahy vtedy, ak skutočne nastali na strane osoby, do práv ktorej bolo zasiahnuté, následky najmä v podobe zníženia dôstojnosti v spoločnosti v podobe, ktorú je možné označiť ako zníženie v značnej miere alebo zníženie vážnosti v spoločnosti v podobe, ktorú je možné označiť ako zníženie v značnej miere, pričom musí súčasne splnené, že morálna satisfakcia sa javí ako nepostačujúca. Závažnosť zásahu do práva na ochranu fyzickej osoby predpokladá zhodnotenie zásahu podľa celkovej povahy prípadu a tiež podľa jeho jednotlivých okolností. Súčasne je potrebné prihliadať k tomu, že táto forma zadosťučinenia je právnym inštitútom do istej miery výnimočného charakteru, ktorý sa uplatní práve len za splnenia zákonom stanovených predpokladov, ktoré súčasne musia byť súdu známe a pre daný prípad individualizované. Určujúcim je predovšetkým zistenie, že v konkrétnom prípade ide o nemajetkovú ujmu vzniknutú v osobnostnej sfére fyzickej osoby, ktorú táto fyzická osoba objektívne, najmä vzhľadom k povahe, intenzite, trvania a rozsahu pôsobenia nepriaznivého následku, môže pociťovať a prežívať ako závažnú. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je jedným z čiastkových a relatívne samostatných prostriedkov ochrany jednotného práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby, vznikajúce vtedy, keď ostatné potenciálne satisfakčné inštrumenty odvodené z ust. §13 ods. 1 OZ na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv nestačia. Žalobca prezentoval v konaní, v čom vidí zásah do svojich osobnostných práv v značnej miere, avšak išlo len o jeho subjektívne hodnotenie situácie a subjektívne pocity, bez produkovania relevantných dôkazov procesného útoku, ktoré by preukázali takýto zásah v súkromnej, spoločenskej, pracovnej oblasti žalobcu. Samotné tvrdenia žalobcu, bez preukázania individuálnych dosahov zníženia jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v takej miere, že nie je dostačujúce morálne zadosťučinenie, súd vyhodnotil ako nedostačujúce na priznanie nárokovanej nemajetkovej ujmy v peniazoch. List priateľky žalobcu neobsahuje žiadne konkrétne dôsledky, ktoré by boli v príčinnej súvislosti so zverejnením napadnutých článkov, svedkyňa U. vypovedala vo všeobecnej rovine, neuviedla žiadnu skutočnosť o reálnom následku článkov, spôsobujúcom nepriaznivý následok v jednotlivých životných sférach žalobcu, hovorila len o svojom vnímaní celej záležitosti, pričom sa vyjadrila, že články ju pobavili a neverila im, čo je vzhľadom na závažnosť okolností daného prípadu na zamyslenie. V neposlednom rade súd zohľadnil aj skutočnosť, že žalobca po vzatí do vyšetrovacej väzby potom, čo bol obvinený zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, zotrval vo väzbe počas celého trestného konania a po právoplatnom odsúdení následne nastúpil priamo do výkonu trestu odňatia slobody, teda žalobca nebol zaradený v bežnom živote a preto dosah predmetných článkov sa ani nemohol prejaviť vo všetkých oblastiach, či už pracovnej, spoločenskej alebo osobnej.

26. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa §255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní plne úspešnou procesnou stranou, preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie podlieha poplatkovej povinnosti v rovnakej výške ako za podanú žalobu.

V prípade neuhradenia priznanej pohľadávky zo strany povinného, môže oprávnený požiadať o exekučný výkon súdneho rozhodnutia.